

Εργασία για την αγάπη και τον έρωτα

Μαρίνα Μοτσενίγου

Β'4

Μάθημα: Νέα Ελληνική Γλώσσα

Σχολ. Έτος:2012-2013

Το θέμα αυτής της εργασίας προέκυψε από την Ενότητα « **φιλία-αγάπη** ». Μέσα από την παρουσίαση μου, προσπάθησα να διακρίνω τις διαφορές ανάμεσα στην ΑΓΑΠΗ και τον ΕΡΩΤΑ

Ας πάρουμε όμως τα θέματα με την σειρά:

A) ΕΡΩΤΑΣ

Τι είναι ο έρωτας; Γιατί ερωτευόμαστε; Ποιον ερωτευόμαστε; Πότε ερωτευόμαστε; Κεραυνοβόλος, φλογερός, τρυφερός, συντροφικός, περαστικός, αιώνιος, χωρίς ανταπόκριση, αμοιβαίος, μπορεί να χαθεί μέσα στη μονοτονία ή να ξαναγεννηθεί μέσα από τις στάχτες του σαν το Φοίνικα. Προσπάθεια να κατακτήσουμε ή να κατακτηθούμε, να γοητεύσουμε, να γίνουμε καλύτεροι, να βοηθήσουμε τους άλλους να γίνουν καλύτεροι...

Κάποιοι λένε ότι είναι πάντα ερωτευμένοι, κάποιοι άλλοι ότι ερωτεύονται συνεχώς. Άλλοι υποστηρίζουν ότι υπάρχει μόνο ένας μεγάλος έρωτας στη ζωή τους, άλλοι πως έχουν ερωτευτεί ελάχιστες φορές. Πίσω από τις λέξεις "έρωτας", "πάθος", "ερωτική έλξη", "τρυφερότητα", "συντροφικότητα" υπάρχουν διάφορες ερμηνείες και ο καθένας από εμάς δίνει τη δική του.

Ο Freud υποστηρίζει ότι ο έρωτας έρχεται σιγά σιγά, μέσα από την ικανοποίηση της ερωτικής ανάγκης. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι ο έρωτας "ανθίζει" γρήγορα. Γι' αυτό και στην αγγλική γλώσσα υπάρχει η έκφραση "fallinlove" ή στα γαλλικά "tomber amoureux".

Ορισμένες φορές, ερωτευόμαστε πριν γνωρίσουμε πραγματικά τον άλλο ή ζούμε έναν έρωτα χωρίς ανταπόκριση. Ο έρωτας εισβάλλει στη ζωή μας, χωρίς να μας ρωτήσει. Και είναι μία εμπειρία μοναδική, υπέροχη, ξεχωριστή. Μία εμπειρία που μας παρασύρει, που μεταμορφώνει τον τρόπο με τον οποίο βλέπουμε τον κόσμο, που "αιχμαλωτίζει" την καρδιά και το μυαλό μας.

Ο Πλάτωνας θεωρούσε τον έρωτα μία θεία τρέλα, ένα παραλήρημα εμπνευσμένο από το Θεό. Όταν είμαστε ερωτευμένοι, είμαστε έτοιμοι να κατακτήσουμε τον κόσμο. Στο "Συμπόσιον", η Διοτίμα εξηγεί στο Σωκράτη ότι ο έρωτας είναι επιθυμία για αιωνιότητα. Ο έρωτας είναι μία διαδικασία ωρίμανσης, γιατί ερωτευόμαστε όταν είμαστε έτοιμοι να διαφοροποιηθούμε, όταν είμαστε έτοιμοι να αλλάξουμε ζωή, να αφήσουμε πίσω το παρελθόν και να στραφούμε στο μέλλον.

Ποιον, όμως, ερωτευόμαστε; Η ψυχαναλυτική άποψη υποστηρίζει ότι ερωτευόμαστε κάποιον που μας θυμίζει αγαπημένα πρόσωπα της παιδικής ηλικίας. Ο άντρας ερωτεύεται ένα αντίγραφο (φυσικό ή ψυχολογικό) του μητρικού προτύπου και η γυναίκα του πατρικού ή κάποιου προσώπου που έπαιξε σημαντικό ρόλο στην παιδική μας ηλικία. Η επιλογή αυτή μπορεί να μην είναι παρά το μέσο εκδήλωσης της ανάγκης και της επιθυμίας μας να προχωρήσουμε.

Στην πραγματικότητα, αυτό που έχει αξία είναι η συμβολική σπουδαιότητα της στιγμής που ερωτευόμαστε. Αν είμαστε έτοιμοι, αρκεί μία αφορμή για να ερωτευτούμε. Αρκεί να αισθανθούμε ότι υπάρχει βαθιά συνάφεια ανάμεσα σε εμάς και το αντικείμενο του έρωτα. Το αν υπάρχει, το ανακαλύπτουμε στην πορεία.

Είναι, όμως, δυνατό να ερωτευτούμε ένα άτομο που δεν έχουμε προλάβει να γνωρίσουμε, ένα άτομο που αγνοούμε αν ανταποκρίνεται στις επιθυμίες και τις ανάγκες μας. Ένα άτομο που επιλέξαμε για να δημιουργήσουμε το "εμείς", ακόμη και αν το "εσύ" δε θα σταθεί στο ύψος των προσδοκιών μας... Άλλωστε, ο έρωτας είναι μία κατάσταση που υπόκειται σε συνεχείς προκλήσεις, που μπορεί να ανανεώνεται συνεχώς, να αποδυναμώνεται, να εξελίσσεται, να σβήνει ή να δυναμώνει....

B) ΑΓΑΠΗ

Το παρακάτω άρθρο είναι γραμμένο από την ψυχολόγο Μαρία Λασσιθιωτάκη:

«Η αλήθεια είναι ότι η αγάπη είναι ένα φαινόμενο γεμάτο μυστήρια! Σχεδόν κανένας σοφός δεν έχει καταλήξει σε ένα πλήρες περιεχόμενο για όλα τα είδη των σχέσεων στα οποία οδηγεί η **αγάπη**. Μερικές φορές οι φιλοσοφικές προτάσεις είναι αντιφατικές και σχετικές με την ιδεολογική θεωρία που τις προτείνει, πελαγώνουμε μεταξύ της αγάπης για τους άλλους και της ανάγκης να αγαπούμε και τον εαυτό μας, μπερδευόμαστε για το πού αρχίζει και πού τελειώνει ο εαυτός και οι άλλοι γύρω μας.

σ' αγαπώ...

pathfinder greetings

Η θρησκευτική μορφή της για παράδειγμα προτείνει μια αγάπη χωρίς **όρια**, συχνά εννοεί τον αλτρουισμό και την ανοχή και ακόμα πιο συχνά περιέχει στοιχεία υπακοής και περιορισμό της ελευθερίας, πρόταση που δημιουργεί συναισθήματα πίεσης και δυσφορίας.

Το πολύμορφο περιεχόμενο της αγάπης συχνά μπερδεύεται με τον σκοπό που υπηρετεί με την προσωπική απόλαυση, την ικανοποίηση αλλά και την απομάκρυνση των φόβων μας.

Αγαπώ τη μουσική και τα τραγούδια, αλλά αγαπώ τα μάτια σου ή το σώμα σου μας παραπέμπουν κατευθείαν σε φαντασιώσεις **απόλαυσης**. Σ' αγαπώ γιατί μου φέρεσαι όμορφα, γιατί με φροντίζεις κλπ συχνά σημαίνουν **ικανοποίηση**.

Σ' αγαπώ γιατί δεν θέλω να είμαι μόνος, δεν μου αρέσει η μοναξιά και τότε η αγάπη περιέχει την προσωπική μας πρόθεση να απομακρύνουμε τους φόβους μας. Αναζητώντας την επαφή και την επικοινωνία με τους άλλους με κάθε τρόπο μπερδεύουμε την αγάπη με τον **φόβο**.

Μια προσπάθεια κατανόησης της αγάπης είναι και ο διαχωρισμός της σε επιμέρους μορφές : φιλική – ερωτική – μητρική - θρησκευτική κλπ.

Μια ισχυρά αποδεκτή ψυχολογική πρόταση είναι όταν η αγάπη, σε όλες τις μορφές της, είναι γόνιμη αν περιέχει τρία βασικά χαρακτηριστικά:

Οικειότητα

Πάθος

Δέσμευση

Ακόμα και αν λείπει το στοιχείο αμοιβαιότητας, για παράδειγμα ένας εργαζόμενος που αγαπά τη δουλειά του, δεσμεύεται και επενδύει πάθος σ' αυτήν.

Το πιο ξεκάθαρο νόημα της αγάπης είναι προσωπικό και βρίσκεται στο τι εννοεί ο καθένας από μας. Και εδώ χρειάζεται η αυτοπαρατήρηση, με κάθε ειλικρίνεια και η αυτοαποδοχή.

Το νόημα της αγάπης έχει σχέση με το επίπεδο **αυτογνωσίας** μας, **την ωριμότητα**, τα κίνητρα αλλά και τις γενικότερες γνώσεις και εμπειρίες μας. Η νοοτροπία, οι αντιλήψεις, οι αξίες, τα στερεότυπα, οι κοινωνικές κατασκευές είναι κίνητρα που δίνουν διαφορετικά νοήματα στην έννοια αγάπη. Όμως, ένας παράγοντας δείχνει να είναι απόλυτα απαραίτητος, η **προσπάθεια**. Η αγάπη δεν συμβαίνει από μόνη της. Χρειάζεται προσπάθεια και **αμοιβαία πειθαρχία** για να συμβεί. Η αγάπη του εαυτού τόσο όσο και των άλλων περπατούν χέρι- χέρι με πειθαρχημένη και αμοιβαία φροντίδα. Ειδικά η αμοιβαία πειθαρχία δείχνει να είναι η μόνη ικανότητα που οδηγεί το **Εγώ για να γίνουμε Εμείς.**»

"Πάντα εμείς το φως κι η σκιά.
Πάντα εσύ τ' αστεράκι και πάντα εγώ το σκοτάδι,
πάντα εσύ το πέτρινο άγαλμα και πάντα εγώ η σκιά που μεγαλώνει.
Το κλειστό παντζούρι εσύ, ο αέρας που το ανοίγει εγώ.
Επειδή σ' αγαπάω και σ' αγαπώ."